

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miesiąca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Szef c. k. Namiestnictwa mianował oficjalą Karola Mühlnera adjunktem conceptowym przy c. k. Namiestnictwie.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 6. czerwca 1871.

Obwieszczenie.

Na mocy wysokiego rozporządzenia ministeryalnego z 26. października 1853 l. 27493 podaje się do wiadomości, że kandydaci leśnictwa którzy w roku bieżącym chcą być przypuszczeni do złożenia egzaminu ogólnego na leśniczych albo też na strażników leśnych, a oraz pomocników technicznych, mają wnieść podania swoje z załączeniem dokumentów rozporządzeniem Ministerstwa z 16. stycznia 1850 (Dz. u. P. zes. XXVI. l. 63 str. 640) przepisanych po koniec lipca 1871 r. do c. k. Namiestnictwa, kandydaci będący w służbie publicznej we właściwej drodze służbowej, inni zaś na ręce dotyczącego c. k. starosty powiatowego.

Czas i miejsce odbyć się mających egzaminów, zostaną później we właściwej drodze ogłoszone.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 5. czerwca 1871.

Dnia 6go czerwca wyszedł i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XX. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 45. Ustawę z 23. maja 1871 dotyczącą wykonywania sądownictwa nad milicją krajową.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Najjaśn. Pan i Najjaśn. Pani przybyli 6. b. m. po południu z Meran do Schönbrunn.

— Dnia 6. czerwca odbyło się czterdzieste siódme posiedzenie izby niższej Rady państwa.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excel. ministrowie hr. Hohenwart, bar. Holzgethan, dr. Jireček, dr. Habietinek, br. Scholl, dr. Schaeffle, dr. Grocholski.

Protokół z ostatniego posiedzenia odczytano i przyjęto.

Prezydent zawiadomił izbę, iż deputowani dr. Gustaw Gross i Tomschitz złożyli mandaty. Pierwszym przedmiotem porządku dziennego było pierwsze czytanie projektu ustawy odnoszącej się do szupaństwa. Projekt ten odesłano do komisji żandarmeryjnej. Przedłożenie rządowe o zaciągnięciu pożyczki loteryjnej dla miasta Innsbruku odesłano do komisji finansowej.

Wniosek hr. Attemsa i towarzyszy względem projektu do ustawy o uwolnieniu od podatków kolei żelaznej St. Pölten-Ebenfurth do granicy węgierskiej odesłano do osobnej komisji składającej się z 9 członków.

Następnie dep. dr. Brestel zdawał imieniem komisji finansowej sprawozdanie o budżecie na r. 1871. Po odczytaniu tego sprawozdania zabrał głos minister skarbu celem wyjaśnienia niektórych pozycji budżetu. Minister wyraził ubolewanie, że komisja tylko częściowo uwzględniła przedłożenia rządowe, gdyż sprawozdanie odczytane odnosi się tylko do pierwszych trzech przedłożeń. O losie dwóch drugich nic nie wiadomo, a traktowanie ich oddzielne z powodu związku rzeczy samej nader jest niekorzystnym.

Sprawozdawca dr. Brestel odpowiedział na wywoły ministra skarbu, że żądania dodatkowe za rok 1871 w żadnym nie zostają związku z budżetem na rok 1871 i zbijał pojedyncze jego twierdzenia. Poczem otwarto dyskusję jeneralną, do której przeciw wnioskowi komisji finansowej zapisali się deputowani: Fr. Gross, dr. Giskra, dr. Mayerhofer, dr. Rechbauer, Skene. Za wnioskiem: dr. Smolka, dr. Weigel, Pleuer, Kovats, Chlumiecki, dr. Ginzl, bar. Pascotini, dr. Oelz, bar. Kotz.

Dep. dr. Franciszek Gross po dłuższej przemowie przeciw ministerstwu postawił następujący wniosek:

„Zważywszy, że jednolite działanie rządu z wielkością reprezentantów ludu jest warunkiem niezbędnym, że dotychczasowe czynności rządu nie cieszą się zatwierdzeniem izby deputowanych, że pomimo tego rząd pozostaje, nie odwołując się do wyborców;

zważywszy, że obecnie już wiadome tendencje rządu zdolne są sprowadzić osłabienie władzy centralnej, a w końcu rozwiązanie reprezentacji parlamentar-

nej, a tem samem osłabienie i zniszczenie jedności i potęgi państwa;

zważywszy, że izba deputowanych czuje, iż niezmienną swą wierność dla dynastji i odpowiedzialność swą w obec narodu nie może pogodzić z tem, aby ministerstwu do podobnych dążącemu celów dostarczać jeszcze ku temu środków — izba deputowanych uchwała nie zapuszczać się w obrady nad sprawozdaniem wydziału skarbowego o budżecie na r. 1871.“

Wniosek ten poparła cała lewica izby deputowanych, z wyjątkiem dep. Plenera; ze środka izby powstało za wnioskiem dwóch tylko deputowanych br. Bees i br. Pillersdorff.

Dr. Smolka zabrał pierwszy głos i oświadczył iż on i jego towarzysze polityczni uważają nieprzystąpienie do generalnej rozprawy nad budżetem za jedno, co odrzucenie budżetu. Uchwalenie budżetu jest sprawą czysto państwową, mającą dla rozwoju stosunków państwowych szczególne znaczenie, i dla tego nie można naciągać jej do kwestji osobistych i kwestji ministeryalnej. Przez dziesięć lat — mówił dalej dr. Smolka — zapartywało się stronnictwo, w którego imieniu mówię, z tego punktu widzenia na tę sprawę; przez dziesięć lat było to stronnictwo w opozycji z ministerstwami, a jednak nigdy nie użyto środka parlamentarnego: odmówienia budżetu, dla obalenia jakiegoś ministerstwa.

Dr. Giskra starał się wykazać bezzasadność obaw podniesionych przez deputowanych z większych posiadłości z powodu wniosku deputowanego Grossa. W dalszym ciągu swej mowy dr. Giskra oświadczył, że celem wniosku dep. Grossa jest zmuszenie rządu, ażeby odwołał się do wyborców.

Dr. Weigel mówił przeciw wnioskowi i uspokajał tych, którzy przepowiadają reakcję. Reakcja jest tylko z zewnątrz możliwą, a skoro w Austrii przywrócony zostanie pokój wewnętrzny, niebezpieczeństwo zupełnie ustąpi.

Po deputowanym Mayerhoffer, który przemawiał za wnioskiem dr. Grossa, wystąpił br. Plener przeciw temu wnioskowi zastrzegając się, że mimo to wcale nie pogodził się z programem rządu. Mowca uważa odmówienie budżetu w chwili obecnej za krok bardzo niebezpieczny dla konstytucji.

Przy końcu posiedzenia zabrał głos dr. Rechbauer i przemawiał przeciw uchwaleniu budżetu. Mowca scharakteryzował stanowisko stronnictw, i twierdził, że przeciwnikom stronnictwa konstytucyjnego nie chodzi o rozszerzenie autonomii lecz o interesa czysto kościelne i narodowościowe.

Paryż. Jeden z korespondentów „Indép. bel.“ podaje szczegółowy obraz spustoszeń, sprawionych, przez pożary wzniesione na rozkaz komuny. Nie licząc przedmiocie jak Autenil, Passy, Neuilly, Issy, Les Ternes, L'avenue de la Grande Armée, zniszczonych granatami w czasie bojów przedwstępnych poczyna plac de la Concorde i wiodąca doń ulica Royale szereg ruin i gruzów. Tam, gdzie stał gmach ministerstwa marynarki, sterczą dziś tylko jeszcze tu i owdzie niedopalone kawały murów, reszta cała się zapadła. Wspaniała kolumna kościoła św. Magdaleny mocno jest uszkodzoną od granatów, a w ulicy Royale, która cała zamieniona w zgłiszczce, dotąd jeszcze rozwalają pompiery resztki chwiejących się ścian, by zapobiedz nieszczęściom. Z placu du Carussel przedstawiają Tuilerye widok przerażający. Kopuła i dach zapadnięty, ściany podziurawione, tu i owdzie sterczy tylko jeszcze oczerniony komin. Mniej ucierpiał Louvre, którego kolumnada, dzieło Perraulta, całkiem ocalało. W bibliotece wszakże spłonęło przeszło 100 000 rzadkich ksiąg, manuskryptów i rycin. Z Palais Royal pozostały tylko wewnętrzne galerie, natomiast część zamieszkiwana dawniej przez księcia Napoleona już nie istnieje. Idąc od Palais Royal na ulicę Rivoli spotyka się naprzód zawałony dom Botot, niegdyś ozdobę Paryża, dalej całe szeregi kamienic spalonych niemal ze szczytem. Strasznie wygląda ratusz, który pożarły płomień w przeciągu kilku godzin. Z mostu d'Arcole widzi się naokoło tylko kupy dymiących się gruzów. Dzięki poświęceniu straży ogniowej, ocalała z pałacu Sprawiedliwości La Sainte Chapelle i historyczna wieża de l'Horloge. Po lewym brzegu Sekwany od ulicy du Bac aż do ulicy Bellechasse wszystko popalone. Pałac Legji honorowej,

wspaniałe dzieło architekta Rousseau, rada stanu, izba obrachunkowa, koszary zamienione w popioły. Wszystkie niemal większe składy przy ulicy du Bac aż do ulicy de Verneuil i całą ulicę de Lille zniszczyły płomień. Dnia 1 b. m. jeszcze zatrudnioną tu była straż ogniowa gaszeniem dopalających się zgłiszczy. Również poczynił pożar znaczne spustoszenia na przedmieściu St. Germain. Fabryka gobelinów także w części spłonęła a w niej mnóstwo najpiękniejszych wyrobów i drogocennych obrazów, służących za wzory. Powracając przez Sekwanę na prawy brzeg przez most d'Austerlitz napotyka się tylko gruz. Wszystkie domy dotykające Quai de la Rapée, bulwaru Contre-escarpe i ulicy Lacuée, spłonęły, również Le Grenier d'abondance i arsenał, których olbrzymi front cały niemal zajmował bulwar Bourdon. Pozostały tylko stuletnie lipy, jakby cudem ocalone. Dworzec kolei Lyońskiej także uszedł cało. Najmniej ucierpiał bulwary jakkolwiek na gmachu Nowej Opery uszkodzoną jest nieco grupa na szczycie a bramy Saint Denis i Saint Martin pozostały tylko sterczące kawały murów szczernionych. Od Chateau d'Eau zniszczenie jest większe, mianowicie początek bulwaru Magenta i bulwar Voltaire. Koszary księcia Eugeniusza i Magasins-Réunis doznało tylko uszkodzeń mało znaczących. Teatr des Délassement-Comiques, ulubione miejsce orgii Raoula Rigaulta, runął. Dalej pożarły płomień składy: Aux Lauriers du Prince Eugene, część merostwa XI okręgu i kamienice naokoło placu Voltaire. Ulica de la Roquette strasznie ucierpiała; dnia 1. bm. płonęły jeszcze i zapadały się domy przytkające do placu Bastylli. Kolumna lipcowa także zniszczona prócz posągu Wolności. Mont de Pieté przy ulicy des Blancs-Munteaux i Archiwa uratowano, również kościół St. Eustache prócz dzwonnicy i Halle centralne, które stosunkowo mało uszkodzeń poniosły.

— O malarzu Courbet, twórcy projektu zburzenia kolumny Vendôme, o którym donoszono raz, że rozstrzelany, następnie, że pojmany sam się otrul, obiega wersja „Daily News“, że żyje i schronił się w miejsce bezpieczne, gdzie go trudno wytropić. W ogóle podejrzują niektórzy, by wszyscy już członkowie komuny byli schwytni lub polegli; przeciwnie twierdzą, że najgłośniejsi przewodnicy dotąd się ukrywają, sami rozgłaszając wieści o swej śmierci. Z papierów znalezionych w mieszkaniu Delescluzza doszedł rząd wątku rozgałęzionego na prowincji spisku komunistycznego, w skutek czego liczne nakazano aresztowania.

— Szczątki kolumny Vendôme przewieziono do pałacu Industrii, gdzie według wzoru odnalezionych kawałów brązu, dorabiane będą rzeźby. Od 29. maja poczęły znów wychodzić w Paryżu następujące dzienniki: „L'Opinion Nationale“, „Le Temps“, „Le Bien Public“, „Le Journal de Paris“, „Le Constitutionnel“, „La Patrie“, „La Liberté“, „Le National“, „La Cloche“, „Le Figaro“, „Le Siècle“, prócz tego trzy nowe organy: „La Politique“, „La Constitution“, „L'Indépendance“. Objawem charakterystycznym jest, że większa część prasy paryskiej zwróciła się nagle znów przeciw Niemcom, mianowicie Prusakom, podburzając lud przeciw nim, jako głównym sprawcom nieszczęść Francji a nawet, według „Français“, podpalaczom Paryża w spółce z komunistami. Organ Orleanów „Le Tricolore“ otwarcie już zapowiada, że w razie objęcia steru władzy przez wnuków Ludwika Filipa, nowe rozpoczyna się przedziej czy później zapasy z „odwiecznym wrogiem“. W Havre Liga antipruska bardzo jest czynną, by żaden Niemiec nie mógł się w mieście osiedlić.

— Dziennik „Le Français“ pod dniem 27. b. m. w sobotę donosi: Fizjonomia Paryża zaczyna być nieco mniej pęsepną. Najprzód w środkowych dzielnicach już się nie napotyka trupów, prawie wszystkie już zostały wczoraj zebrane, a dziś pogrzebano ich ze dwięście w olbrzymim dole, wykopanym przez powstańców przed barykadą na rogu ulic Rivoli i St. Florentin. Sklepy, prócz kilku handlów korzennych, są dotąd zamknięte; jest jednak już trochę ruchu; powozów prawie wcale nie ma, za to dość ciekawych oglądających miejscę spustoszenia. Zniszczenia są ogromne, prawie nie ma domu nieuszkodzonego od granatów lub kul karabinowych. Całe miasto obwieszane jest trójkolorowymi chorągiewkami, a ta oznaka radości i tryumfu dziwnie wygląda w pośród ruin i zgłiszcz pożaru. Ostatniej nocy zaareztowano podobne jeszcze sześć kobiet, po-

zanie w snopy po wysuszeniu, pozostały 1 zfr. z ceny powyższej musiałby być wydany.

Rezolucję jaką Komitet otrzyma w tej mierze, nie zaniecha ogłosić w swoim czasie.

II. Przy tej sposobności podaje Komitet do wiadomości szanownych Oddziałów okólnik szefa c. k. Namiestnictwa do wszystkich Starostw, w przedmiocie zapobieżenia szerzącej się u nas kradzieży koni.

Okólnik ten (wyjedwany na przedstawienie Komitetu z dnia 25 listopada 1870 do l. 1191), a o którego rozpowszechnienie niniejszem upraszamy, brzmi jak następują: Szef c. k. Namiestnictwa l. 2117.

Okólnik

do wszystkich P. P. c. k. Starostów.

Doszło do wiadomości c. k. Namiestnictwa, że w niektórych powiatach kradzieże koni coraz więcej się pojawiają i szerzą, tudzież że nie wszystkie podobne wypadki dochodzą do wiadomości Sądu śledczego; uszkodzani bowiem donosi o popełnionej kradzieży zwykle tylko w tym razie, jeżeli ma podejrzenie przeciw pewnemu sprawcy, zaś urzędy gminne, albo wcale nie donoszą o zdarzonej kradzieży, albo też bardzo opieszale. Skutki tego są, że konie skradzione nie mogą być odszukane, a sprawca uchodzi bezkarnie.

Aby o ile możności szerzeniu się kradzieży koni zapobiedz, polecam P. c. k. Starości, abyś wpływał tak na urzędy gminne jakoteż i na przełożonych obszarów dworskich, by o każdej kradzieży koni dotyczącej Sądowi śledczemu bezzwłocznie robili doniesienie. Powtóre zechce P. Starosta nad tem czuwać, aby straż nocne po wsiach odpowiednio urządzone i należycie wykonywane były i aby tak wójtowie jakoteż i przełożeni obszarów dworskich swym obowiązkiem w tej mierze zadość czynili. Potrzebie należy w miejscowościach gdzie się częste kradzieże koni powtarzają, użyć do ścisłego nadzoru c. k. żandarmeryi, szczególnież zaś na targach i jarmarkach.

Nareszcie obowiązkiem jest Pana Starosty w podobnych wypadkach zarządzenia sądowe, w celu wysłędzenia sprawców kradzieży, jak najgorliwiej ze swej strony popierać.

Lwów, dnia 27 maja 1871.

(podpisano) Possinger m. p.

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic Lwów, dnia 1 Czerwca 1871.

Prezes: Smarzewski.

Sekretarz: Grelinger-Greliński.

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31. maja 1871.

Table showing active and passive assets of the Austrian National Bank, including gold and silver, foreign exchange, and various banknotes.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7 czerwca.

Table listing arrivals from various locations like Tarnopol, Odessa, Bessarabia, and others, with names and titles.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7 czerwca.

Table listing arrivals from Tarnopol, Odessa, Bessarabia, and other regions, including names and titles.

Hotel angielski: Pp. Br. Romaszkan M., z Horodenki. — Grocholski Izidor, z Oserdowa. — Lityński E., z Litwinowa. — Żurkowski A., z Horbacza. — Tempis Aug., c. k. kapitan, z Suczawy.

Hotel warszawski: P. Katyński S., z Grodowic. Hotel Kuhna: Pp. Hofmockl M., c. k. sędzia p.w., z Bełża. — Nahlik A., z Zborowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7 czerwca.

Pp. Hr. Gurski M., do Krakowa. — Hr. Komarnicki B., do Sasowa. — Abella F., c. k. pułkownik, do Wiednia. — Sokołowski F., c. k. kapitan, do Czerniowiec. — Beyzym J., do Porudna. — Jelowicki J., do Daszawy. — Krajewski Ign., do Ostrowa. — Kopystyński J., do Zadurowa. — Constandaki M., do Botuszan. — Kukuriewicz J., do Olejowa. — Rojowski K., do Cieszanowa. — Tyżkowski L., do Nadyb. — Tuczyński K., do Skoryk.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie). Przedostatni występ pani Heleny Modrzejewskiej. „Panna Meżatka“. Komedia w 3 aktach oryginalnie napisana przez J. Korzeniowskiego. — Pomiędzy 1 a 2 aktem orkiestra odegra uwerturę do melodramatu „Yelva“ Reissigera, pomiędzy 2 a 3 aktem „Potpourri“ z melodi polskich F. Słomkowskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika.

Table detailing train schedules to and from Krakow, Czerniowiec, and Brodów, including departure and arrival times.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze.

Table detailing train schedules to and from Brodów and Złoczowa, including departure and arrival times.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu czerwcu 1871

Meteorological observation table for June 1871, including barometer, temperature, pressure, humidity, and wind data.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and banknotes.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. czerwca 1871.

1. Dług publiczny.

Table showing public debt rates for Austria and other regions.

Table listing various financial instruments and exchange rates, including banknotes and interest rates.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities, including gold and silver.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities, including banknotes and interest rates.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities, including banknotes and interest rates.

